

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628087392.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

Hr. Wenzel mandede sig op. De uskikkelige — nu havde han det! Han lod sin Stemme lyde, den dirrede af Forurettelse. Havde han haft noget paa Hjerter før, saa havde han det ikke mindre nu. De uskikkelige, det var de store! Han saa for sig Handelsforvalterens mætte og glatte Mine. Som et Lyn tydeliggjorde den alt for ham. Han havde beundret denne Mine, hæget om den som en Plante, naar Handelsforvalteren sad ved hans Bord over en god Steg. Nu saa han sin egen Lykke fortæret, sig selv nedtrampet med det samme selvfølgelige, veltfredse Udtryk. Han gispede, hans Sjæl og Sind vendte sig mod de store, snappede efter dem som en ufortjent sparket Hund. Han saa dem pludselig for sig som en evig Skare af mægtige og mætte. Fogeden, og bag ham en Række af Fogeder, der havde foragtet Landets Bønder. Løjtnanten, og bag ham et Geled af Løjtnanter, der havde tampet Eksercits ind i skikkelige Karle. Handelsforvalteren, og bag ham en Flok af Handelsforvaltere, der havde snydt hans værdige og troskyldige Fædre. Kendte han ikke de store? Kong David, der stjal Urias' Hustru. Herodes, der lod Johannes Døberen halshugge. Og bag dem alle Pontius Pilatus, der toede sine Hænder. De store toede til syvende 56og sidst altid deres hvide, velbehagelige Hænder. Kendte han dem ikke? De havde været hans Livs Orm. Endnu for faa Minutter siden havde han staaet her og ansøgt om at maatte være én iblandt dem. Og nu var han blevet hugget i Hjertet!